

DÉKÁNI HIVATAL

[p] Str. Iuliu Maniu, nr.5
Cluj-Napoca, RO-400095
[t] +40 264 590 715
[t/fax] +40 264 430 688
[e] rocateo@ubbcluj.ro
[w] rocateo.ubbcluj.ro

Kolozsvár, 2017. december 21.
Hivatkozási szám: 734/2017.

A záródolgozat összeállításának és értékelésének szempontjai alapképzésen (BA)

I. A záródolgozat terjedelme

A záródolgozat terjedelme alapképzésen minimum 35, maximum 50 oldal lehet.

II. A záródolgozat összeállításának formai szabályai

- A kéziratokat 1,5-ös sortávval, 12-es nagyságú betűvel és a „Times New Roman” nevű betűtípussal szerkesztjük.
- Az idézőjelek formája: „”
- Idézet az idézetben: » «
- Idézet az idézetben belüli idézetben: ’ ’
- Megkülönböztetjük az elválasztó jelt (-) a kötőjeltől (–). A nagy kötőjel (–) két oldalán nem hagyunk hiányjelet a számoknál. Pl. 233–244. Vagy pl. Nagy István (1897–1965). Vagy 1996–1997-es években. Viszont a vessző után hiányjelet teszünk, még a szentírási idézésnél is. Pl. Lk 2, 5–34.
- A szentírási könyvek rövidítését a Szent Jeromos Bibliatársulat vagy a Szent István Társulat által használt formában eszközöljük, de a dolgozat folyamán végig egységesen, hacsak a dolgozat témája nem kívánja meg több bibliafordítás használatát.
- A szentírási idézet lelőhelyét az idézet után zárójelbe tesszük. Pl. „Él a fiad” (Jn 4, 53). S ha nem élünk az idézőjellel, akkor a szentírási idézett szöveget kurziváljuk. Pl. *Él a fiad* (Jn 4, 53).
- A záródolgozatokban alkalmazott hivatkozási forma a lábjegyzet. A magyar nyelven írt dolgozatokban hivatkozási formák a lábjegyzetek elkészítésénél:
 - 1) A könyv szerzőjének vezetéknevét (a szerkesztőjét nem) kis kapitális (TOGONEL), a keresztnevét – a kezdőbetű kivételével – kis betűvel (János) írjuk, a könyv címét pedig kurziváljuk (*Kis egyháztörténet*). Az első hivatkozásnál mindig úgy adjuk meg a szerző és a szerkesztő keresztnevét, ahogyan az a hivatkozott kiadványon szerepel. Tehát csak akkor rövidítünk, ha az eredetileg is rövidített. Különböztetjük a szerzők neveit teljesen kiírni. Ha ugyanazt a szerzőt többször idézzük, akkor a második hivatkozástól csak a vezetéknevét írjuk ki.
 - 2) A szerző neve után kettős pontot használunk. A vessző használata is elfogadható, de a dolgozaton belül legyünk következetesek.
Ha a könyvkiadót is feltüntetjük, akkor a könyv megjelenési helye elé tesszük.

Az idézett könyv címe után vesszőt teszünk. Amennyiben a könyv címe után pontot használunk, akkor a dolgot folyamán végig így járunk el.

Az idézett könyv helye és megjelenési ideje közé semmiféle írásjelet nem teszünk. Pl. Budapest 2005.

A könyv kiadásának helyét nem rövidítjük, tehát nem Bp., hanem Budapest). Pl. Budapest 2007.

Az idézett könyv kiadási éve és az idézett oldalszáma közé vesszőt teszünk, de az oldal-t még rövidítve sem írjuk ki. (Tehát nincs old. vagy o.). Pl. Budapest 2007, 15. Amennyiben több oldalról idézzük vagy hivatkozunk, megjelöljük a hivatkozott rész első és utolsó oldalát, vagy mindegyik oldalt megjelöljük. Pl. 23–38, vagy 21–22.

Ha mondatokat szó szerint idézünk, akkor mindegyik idézetnél pontosan megjelöljük az oldalt. Pl. 39.

3) A könyv idézés módja:

GÁL Ferenc: *Dogmatika I*, Budapest 1990, 322.

Ha a könyv idegen nyelvű:

COCHINI, Ch.: *Origines postolique du célibat sacerdotal*, Paris 1981, 465–466.

4) A fotomechanikusan utánnomott könyv:

KARÁCSONYI János: *Magyarország egyháztörténete főbb vonásaiban*, Nagy-Várad 1906 (úny. Budapest 1992).

5) Több szerző által írt könyv:

ORMOS Mária – MAJOROS István, *Európa a nemzetközi küzdőtéren*, Budapest 1998, 27.

6) Egy szerző tanulmánya (fejezete) kollektív kötetben, mely egyben sorozat tagja is: FRANSEN, G.: *Les bonheurs et les malheurs du droit canonique*, in: *Estudios juridivocanonicos conmemorativos (1940–1989)* (Bibliotheca Salamanticensis. Estudios 151), Salamanca 1990, 420.

HÓMÁN Bálint: *Kishevesi Hevenes Gábor*, in: Klebersberg Kunó Emlékkönyv, Budapest 1925, 24–26.

7) Kollektív kötetre a kötet szerkesztő megjelölésével hivatkozunk, s megadjuk a hivatkozott munka alcímét is; könyvek vagy folyóiratok esetében a sorozatcímét is.

TÖRÖK József (szerk.): *Mindszenty József emlékezete*, *Studia Theologica Budapestinensia* 13, Budapest 1995.

8) Tanulmánykötetben megjelent tanulmányra hivatkozás:

BALÁZS Mihály: *Ecsedy Báthori István és a jezsuiták*, in: Balázs Mihály – Font Zsuzsa – Keserű Gizella – Ötvös Péter (szerk.), *Művelődési törekvések a korai újkorban. Tanulmányok Keserű Bálint tiszteletére. Adattár XVI–XVIII. századi szellemi mozgalmainak történetéhez* 35, Szeged 1997, 3–7.

9) Fordításban használt könyv:

BAUER, J. B.: *Az újszövetségi apokrifek*, ford. Vanyó László, *Studia Theologica Budapestinensia* 3, Subsidia 1, Budapest 1995.

10) Lexikoncikk esetében előbb a cikket író szerző nevét, majd a lexikoncikk címét, majd magát a Lexikont jelöljük:

MESTER János: *Buddhizmus*, in: Bangha Béla (szerk.), *Katolikus Lexikon I*, Budapest 1931, 274–275.

11) Folyóiratban megjelent tanulmányra hivatkozás:

KISS István: *A felsőszintű bürokrácia kialakulása Magyarországon (1791–1868)*, in: *Történelmi Szemle* 30 (1987–1988), 22.

12) Folyóiratcikk évfolyamonként folyamatos lapszámozású folyóiratból:

HALLEUX, A. de: *La Premier Session du Concile d'Éphèse (22 juin 431)*, in: *Ephemerides Theologicae Lovanienses* 69 (1993), 48–87.

KONCZ Lajos: *Íme, az Ember*, in: *Teológia* 27 (1993/1), 11–16.

- ZERICH Tivdar: *A károlyfehérvári székesegyház*, in: *Magyar Sion* 1 (1863), 42–47 és 263–289.
- WAGNER, Alois: *Jézus, az egyszerű Istenember*, ford. Bánhegyi M., in: *Teológia* 27 (1993/1), 11–16.
- CHALINI, O.: *Eccléziologie et thepries de l'État*, in: *Communio* 20/4 (1995), 30–43.
- TÓTH István György: *Missziópüspökök a magyarországi török hódoltságban*, in: *Történelmi Szemle* 41 (1999), 3–4, 279–333.
- 13) Ha napilapban vagy hetilapban megjelent cikket idézünk:
NAGY Tibor: *Az egyetlen út*, in: *Kis Újság*, 1948. március 14, 2. l.
- 14) Ha egy sorozat könyvei közül idézünk:
KRISTÓ Gyula: *Kun László emlékezete*, Szegedi Középkortörténeti Könyvtár 5, Szeged 1994, 25.
- 15) Ha egy témát több műből idézünk, pontosvevesszót használunk:
FRAKNÓI Vilmos: *Magyar országgyűlési emlékek* (a továbbiakban MOE) IV, Budapest 1876, 42–43; ACSÁDY Ignác: *Magyarország pénzügyei I. Ferdinánd uralkodása alatt*, Budapest 1888, 144–146.
- 16) A levéltári anyag idézésekor megjelöljük a Levéltár helyét, és az ott használt leltőhelyeket:
Batthyaneum-könyvtár, Gyulafehérvár (Biblioteca documentară Batthyaneum, Alba Iulia), Nr. Inv. 1694, 8. b. 1–15. lap. (Márton Áron jelölése 16. csomó, VIII. beszéd, 1-15. lap).
Gyulafehérvári Érseki Levéltár, Gyulafehérvár, 126–1920 sz., 2. polc, 6. doboz
Marosvásárhelyi Állami Levéltár (Arhivele Statului, Târgu-Mureș)
- 17) A könyvkiadó nevét nem idézzük, legfeljebb abban az esetben, ha nincs megjelölve a kiadás helye: DOMOKOS Pál Péter: *Rendületlenül*, Eötvös–Szent Gellért Kiadó, 1989.
- 18) Mindig jelöljük a könyvkiadás évszámát, s ha nincs feltüntetve, akkor használjuk az „é. n.”-t; vagy a megjelenési hely nélkül: „h. n.”-t.
RANKE, Leopold: *A pápák története*, ford. Horváth Zoltán, Hungaria Kiadó, é. n.
- 19) Ha az eredeti forrásmunkát és a fordítást is használjuk, akkor mind a kettőt kötőjellel idézzük:
AURELIUS, Augustinus: *Sermo 187*, in: Migne PL 38, 1001–1003. – Szt. ÁGOSTON: *187. Beszéde*, ford. Péntes B., in: Radó Polikárp (szerk.), *Keresztény Remekírók* 15, 9–14.
- 20) A záródolgozat lábjegyzetében már korábban idézett mű újbóli idézése rövidített formában történik. Ha az adott szerzőtől csak egyetlen írást idézünk, akkor elég a szerző nevét és az idézett mű címének első részét és az oldalszámát feltüntetni, és nem használjuk az „i. m.” „Ibidem”-et, vagy „Ivi-t”: Pl. GÁL: *A teremtés könyve*, 322.
- 21) Ha egy szerző több művéből idézünk, akkor az egynél több hivatkozás esetében a második hivatkozástól a mű teljes címét is feltüntetjük:
GÁL: *Idő az örökkévalóságban*, 121–131.
- 22) Ha több kiadást megért műből idézünk, akkor az évszám fölé arab betűvel jelezzük a kiadás számát, még pedig az év elé felső indexel jelöljük.
KOSÁRY Domokos: *Művelődés a XVIII. Századi Magyarországon*, Budapest 31996.
- 23) Ha hivatalos egyházi dokumentumokat idézünk:
A II. vatikáni zsinat okmányait latin szövegük első két szavának nagy kezdőbetűjével jelöljük, ahogyan a zsinati gyűjteményben is szokásban van. Pl. LG, GS
Az egyes zsinati okmányokon belül a hivatalos szöveg margószámaira utalunk, azon belül a bekezdéseket latin kisbetűvel jelöljük: GS 78c.
Az 1983-ban kiadott Codex Iuris Canonici: CIC 529. k. 1 §; 1326. k. 1 §, 2 §.
Acta Apostolicae Sedis = AAS.
Paulus, VI: *MP Ecclesiae Sanctae*, 1966. VIII. 6, nr. I, 21: AAS 80 (1966) 769.

- 24) A lábjegyzetben élünk a szómagyarázatokkal, idegen kifejezések magyar megfelelőjével, szerzők rövid ismertetésével, amennyiben ez szükségesnek tűnik. Alapvetően abból indulunk ki, amikor írjuk a záródolgozatot, hogy a dolgozat olvasója rendelkezik teológiai tájékozottsággal.
- 25) Internetes forrásokra történő hivatkozás: Amennyiben internetes forrásokat idézünk, akkor az internetes forrás felhasználása és hivatkozása is oly módon kell hogy történjen, hogy azt az olvasó vissza tudja keresni. Internetes források esetében is szükséges a szerző és a cím, és – amennyiben fellelhető – a közzététel dátumának feltüntetése. Minden internetes forrásra történő hivatkozás esetében az URL-címet és a letöltés dátumát is ki kell írni:
Pld. PATSCH Ferenc: *Karl Rahner és a nemkeresztény vallások*, in: *Vigilia* 2006/11, <http://www.vigilia.hu/regihonlap/2006/11/patsch.htm>, 2011.12.15.

III. A dolgozat előzetes értékelése

1) Témaválasztás és hipotézisek/tézisek (min. 2 - max. 7 p.)

- A téma pontosan meghatározott, jól körülhatárolt, nem túlságosan tág (0-2 p.)
- A dolgozat fontos témát, lényeges, aktuális kérdést vagy kevésbé kutatott tárgykört vizsgál (0-3 p.)
- A szerző világosan megfogalmazza a hipotéziseket, a téziseket, a kiindulópontot és a vizsgálandó kérdéseket (0-2 p.)

2) Kutatási módszer (min. 2 - max. 8 p.)

- A szerző pontosan meghatározza a módszert a bevezetőben, és azt a dolgozat során egyértelműen alkalmazza (0-5 p.)
- A módszer megfelel a vizsgált témának (0-3 p.)

3) A dolgozat felépítése (min. 4 - max. 10 p.)

- A dolgozat szerkezete, felépítése világos, a fejezetek terjedelme arányos (0-5 p.)
- A téma kidolgozása logikus, az érvelés felépítését szolgálja; a fejezetek közötti összefüggés világos (0-5 p.)

4) A dolgozat eredetisége (min. 3- max. 10 p.)

- A szerző önállóságot tanúsít a források feldolgozása során, saját meglátásai vannak (0-6 p.)
- A következtetések új fényt vetnek a vizsgált kérdésre, hozzájárulnak a témával kapcsolatos ismeretek elmélyítéséhez (0-4 p.)

5) Források, irodalom (min. 6 - max. 15 p.):

- A dolgozat a téma szempontjából releváns elsődleges forrásokra (teológusok, más vizsgált szerzők alapművei, tanítóhivatali megnyilatkozások), önálló adatgyűjtésre vagy levéltári anyagokra alapoz, nem csupán másodlagos forrásokra (0-4 p.)
- A szakirodalom tartalmazza az alapvető műveket (0-6 p.)
- A szerző nemcsak könyveket, lexikonokat, hanem korszerű tanulmányokat is használ (0-2 p.)
- A szerző a magyar nyelvű források mellett idegen nyelvű szakirodalmat is használ (0-3 p.). Ahol a téma specifikuma miatt nincs idegen nyelvű szakirodalom, ez a pontszám megadható az a) alpontonál.

6) Következtetések, eredmények (min. 4 - max. 15 p.)

- A szerző pontos, világos következtetéseket foglalja össze vizsgálata eredményeit (0-5 p.)
- Az eredmények megbízhatóak, a következtetések bizonyítottak, logikusak (0-5 p.)
- A szerző önálló következtetéseket von le, kritikai érzékről tanúskodik (0-5 p.)

7) Lábjegyzetek és irodalomjegyzék (min. 10 – max. 15 p.)

- a. A szerző pontosan megjelöli forrásait, a módszertani követelményeknek megfelelően (0-5 p.)
- b. A források megjelölésének módja a lábjegyzetekben következetes (0-2 p.)
- c. Az irodalomjegyzék minden felhasznált forrást feltüntet, és nem tartalmaz olyan forrásokat, amelyeket a szerző nem használt (0-3 p.)
- d. A bibliográfia összeállítása pontos és helyes (0-5 p.)

8) Szakmai etika (min. 10 – max. 15 p.)

- a. A szerző minden forrását pontosan megjelöli a lábjegyzetekben és a bibliográfiában (0-8 p.)
- b. Szó szerinti átvétel csak világosan megjelölt idézetekben fordul elő; az idézetek aránya nem túlságosan nagy, nem teszi kétségessé a dolgozat eredetiségét (0-7 p.)

9) A dolgozat stílusa (min. 3 - max. 5 p.)

- a. Szabatos, pontos fogalmazás, a szakkifejezések helyes használata (0-3 p.)
- b. A dolgozat nyelvi szempontból, nyelvtanilag helyes, nem tartalmaz helyesírási hibákat (0-2 p.)

A dolgozat érdemjegyét (1-től 10-ig) úgy kapjuk, hogy az egyes kritériumok pontszámát összeadjuk, majd az eredményt elosztjuk tízzel. Csak a végső jegyet kerekítjük, a bemutatás értékelését követően.

A dolgozat nem fogadható el, amennyiben vét a szakmai etika ellen (plágium, források pontatlan megjelölése), illetve súlyos módszertani és tartalmi hiányosságai vannak. A dolgozat elfogadásához el kell érni az egyes kritériumoknál megállapított minimális pontszámot.

IV. A bemutatás értékelése

- 1) Az időkeret betartása, a bemutatási idő gazdaságos, arányos felhasználása (0-1 p.)
- 2) Szabad előadás, nyelvhelyesség, gördülékenység, szabatosság, érdeklődés felkeltése (0-3 p.)
- 3) Az előadás logikai felépítése, a téma, a kérdésfeltevés, hipotézisek, tézisek, módszerek, eredmények, következtetések pontos összegzése, a bemutatás arányossága (0-4 p.)
- 4) Az előadó tudományos vitakészsége, a felmerülő kérdésekre adott válaszok meggyőző ereje (0-2 p.).

V. A végső érdemjegy

A végső jegyben a dolgozat érdemjegye (kerekítés nélkül) 80%-ot tesz ki, a dolgozat bemutatása, a védés értékelése 20 %-ot. A végső jegyet kerekítjük.

Amennyiben a szerző a licenc dolgozatban tárgyalt témával az ETDK-ra jelentkezett (szekciótól függetlenül), és ott helyezést ért el, a végső érdemjegyet egy jeggyel meg lehet emelni. Ez csak abban az esetben módosítja a végső jegyet, ha az 10-esnél kisebb.

Dr. Vik János
dékán